

UNIVERSUL LITERAR

ABONAMENTUL
LEI 2,60 ANUAL
Abonamentele se fac
numai pe un an.

COLABORATORII ACESTUI NUMĂR
Mestugean, N. Pora, N. Ține, Ion Dragu, V. Anestin, Ana Codreanu,
Tib. R. Constant, Const. Riuleț, E. Staub, Miluță Simion, Hri. Sant, etc.

ANUNCIURI
Linia pe pagina 7 și 8
— BANI 20 —

Perechea imperială rusă în portul vechi'or Tarî și Tarine.

Bucureștii petrec

de ION DRAGU

De ce titlul acesta?

Ca să nu cauți un altul.

Așa dar nu e serios?

E să ai va fi tot ce vești dori. Serios, ironic, filozofic, anecdotic; sub masca lui te poți lăsa în voia hazardului capitolului, în voia istoriei, descrierii, satirei, meditațiunii, glumelor... nu mai insistai, ca să nu adaog: și statistice!

Titlul acesta spune tot și nu spune nimic. El îngăduie deopotrivă proza și versul; gândurile mari și catrenele mici, el te lasă să faci multe și promite și mai multe.

Era mai mult decât trebuia ca să mă faci să-l aleg.

Dați-l unui dramaturg: o să scoată din el hectolitri de lacrimi; între mâinile unui autor de farse, va zdrăngăni răsul timp de trei acte. Cincinat ar scoate din el un volum de epigrame variind pe același ton. Eftimiu o tragicomedie neînțeleasă de Teatrul Național care i-o va refuza. Herz o comedie de reminiscențe pariziene.

Sunt atâtea moduri de a face să petreacă copilul capricios, precoce și naiv, nesăbuit și cu judecată, sincer și prefăcut, îmbrăcat în aur sau numai poleit, care se numește „Bucureșteanul“!

Priviți și ascultați!

Prin crăpăturile ferestrelor dăre lungi de lumină străpung lespezile de piatră ale scării ce conduce în varietate. În ceața fumului des, o cântăreață în haine roșii; țapurile se scocinesc, instrumentele urlă; între buzele sulemenite ale femeii expiră un refren scârbos ce cade peste cărnurile revărsate ale corșalului stacojiu. O pantomimă de cârmuri prea albe și prea roșii, greoaie și fără ținută, ce se zbat în gesturi obscene... Fumul își mișcă deodată spiralele sale plutitoare deasupra tumultului aplauzelor; femeia a sfârșit... ha nu, e bisată! Și de jur împrejur, în tabagile săle, în ipso-sul decorurilor, în auriturile false ce se înverzesc, cârmurii grosolane din cari curg onguente, farduri și coldcreamuri ca niște lacrimi de mizerie! *Bucureștii petrec!*...

O mic de persoană de amândouă sexele sunt îngrămădite în cutiuțele prea strâmte ale unei colivii în care aerul înăbușe, în care lumina orbeste, în care crampă chinuc, în care apoplexia pândeste, în care tirada actorului asfixiază. *Bucureștii petrec!*...

O masă cu postav verde. Luminate în mijlocul semitunericeului care plutește deasupra lor, câteva fețe vechi și noi. O femeie tânără își plimbă mâinile albe pe cărțile licioase și samănă la întâmplare argintul din care va izvorî averea. Fiecare din gesturile pe cari le face își are urmarea în privirea-i care se aprinde de lacomie sau de speranță. Câștigă. Argintul plouă, grămizile de monedă s'adună și se risipesc; iar ea se mișcă pe scaun, întinde mâna, râde și tremură. În jurul jucătorilor se silesc să rămâne nepăsători la fanteziile norocului, până când o lovitură, bună sau rea, le luminează ochii de o bucurie rău înfrânată, sau le crispează, într-o scipere de argint, dispăre ultima șansă. În mulțimea lor, o bătrână cu ochii afundați în mijlocul dresurilor neputincioase, cu albul părului murdărit de vopselele bațjocortoare, cu pennele pălăriei asemănătoare unor penaje de dric, își întinde mâinile scobite și tremurânde spre cărțile ce-i stau în față. Norocul s'a schimbat. Femeia cea tânără pierde totul. Ochii-i urmăresc ca 'n vis argintul ce dispăre. Adineaori era admirată, invidiată. Acum, elătându-se pe piciorare, pleacă. Unde?... Și în timpul acesta afară noaptea-i sentină și stelele aprinse lucesc ca niște ochi de aur îngăduitori pe catifeaua liniștită a cerului. *Bucureștii petrec!*...

Expoziția tinerimei artistice

„LA SECERĂ“, de Rodica Maniu

Prin geamurile palatului șiruie lumina. Candelabrele de cristal desfăcut în flori nemișcate și înflorite în culori dulci și răzătoare, strălucesc cu toate focurile lor. Sub lumina irizată, grupuri înlănțuite trec în vârtej. Pline de molesire și de voluptate în rotunjimea lor miadtoasă, femeile plecate puțin pe spate și răzătoare fac să scilpească ceafa lor de zăpadă sub fiorul părului roșiatoc în care diamantele tremură ca niște picături de apă. Buze roșii și vii, surâs strălucitor de ațătare și de farmec; brațele frumoase reiasă în geliciunea lor turburătoare pe severitatea fracurilor negre, pe tunicile luminate de aur ale uniformelor. În încrucișările cadrilurilor, stofele cu cute drepte, lampasurile mărginite cu dantele, muselinele transparente amestecă ondularia trenelor lor. Ochii înviați de dorința de a plăcea aruncă în trecere străluciri magnetice. Bucuria plăcerii regăsite, a vieții moderne renăscându-se, dă tuturor profilurilor acestora de femei o expresiune de grație provocătoare și ca o primăvară de frumusețe. Părul începe să se descrețească sub caldă atmosferă a balului; un „odor de femina“ plutește deasupra realității muzicale și dansurilor. Iar involburările continuă să arunce prin jocuri de lumină umbre străvezi pe umerii goi. *Bucureștii petrec!*...

Un țap, doi țapi, trei țapi... o halba, două halbe, trei halbe... un șvarț, două șvarțuri, trei șvarțuri... tutunul îngreiază creerii, berea încurcă limbile, domjino-urile poiesc, ochii clipeșc, ziarlele de seară circulă... *Bucureștii petrec!*

Iată trei „Agricole“... Cine vrea „Tramvaiele comunale“?... Cum stăm cu „Gevora-Călimănești“?

„Valorile cresc, scad; scad, cresc... A propoș, știți că X a fugit cu banii patronului... R. s'a spânzurat azi dimineață... Z. a fost arestat... *Bucureștii petrec!*...

— Unde alergi așa? — Ei! la înmormântarea generalului Galon. O să fie bine. Muzică, toată garnizoana, notabilități cu duzina, discursuri calitatea întâi. Vino cu mine, e interesant și o să fim cinematografiati! Ai dreptate, haidem!... *Bucureștii petrec!*

O sălă mare. Curtea de o parte, juratii de alta. În față masa compactă a amatorilor de plăceri cu nevestele, mame cu copiii lor. O ușă se deschide, un spectru se târăște.

Președintele citește verdictul de condamnare la muncă silnică pe viață; spectrul își ascunde fața în mâini, și... *Bucureștii petrec!*

Bucureștii petrec pe jos, călare, în trăsură; *Bucureștii petrec* ziua, noaptea, dimineața, seara; *Bucureștii petrec* făcând binele, făcând răul; înșelând, fiind înșelați; răsând plângând; ruinându-se, arzând, murind.

Bucureștii petrec chiar când se plictisesc, — ceea ce e mai bine decât orice...

Convorbiri științifice

Adevărata cultură

Acum câțiva timp am auzit pe un tânăr, doctor în științe, care spunea cu multă emfază, că nu poate vorbi publicului cel mare în mod popular și că nu poate să vorbească de cât despre cercetări originale.

Nu știu să fi făcut vre-o mare și interesantă descoperire, să fi adăugat vre-un inel la lanțul cunoștințelor noastre, și m'a mirat această părere ciudată.

Peste câteva zile, am auzit pe un altul, întors de curând din străinătate, unde a studiat o anumită ramură a științei:

„Nu aș putea niciodată să renunț la termenii tehnici ai științei mele, să mă cobor și să-mi cobor știința la priceperca publicului cel mare“.

Ah! dar atunci e o anumită mentalitate, comună câtorva persoane, care s'a speriat de puținul ce au învățat. Chipul acesta de a judeca e cu totul dăunător și publicului cel mare, căruia îi refuză cu aroganță dreptul ce-l are să fie luminat și fie însuși.

După părerea acestor persoane — din fericire prea puține — știința e un apanaj al câtorva. Ideile cu totul greșite și care dacă ar avea putere ar stânjeni progresul.

Nu există nimic care să nu poată fi explicat publicului cel mare și până și matematicile superioare pot fi înțelese, în genul realității lor de cel mai mult. Ceva mai mult, acela care nu poate să deslusească în mod cât se poate de lămurit metodele și rezultatele unei științe, dă cea mai frumoasă dovadă, că el însuși nu înțelege cum trebuia aceea știință. Știința nu e de cât un mod

convențional de a înșeie realitatea, natura în toate manifestările ei și natura poate fi înțeleasă. Cel mai mare învățat și fost cel care a știut să se exprime și clar, ca să poată fi înțeles de cât mai mulți.

Încercarea de a crea o clasă privilegiată, un nou titlu de noblete, e o mare greșală, e o crimă socială în veacul acesta al democrației.

Când în toate țările culte, învățații de seamă se simt obligați să se coboare în mijlocul poporului spre a-l lumina, nu ne e dat nouă să punem în locul îșlicarilor un neam nou de boeri, de pedanți care ei cei dintâi nu-și cunosc bine știința cu care se mândresc. Priviți ce se petrece la „Prietenii Științei“. Sunt atâtea învățați de seamă, specialiști distinși, care cu toate acestea au ajutat la întemeierea unei societăți pentru propagarea culturii generale, în conferințe înțelese de orî cine se mândrește că au mijlocul să arunce câteva raze de lumină, care să străbată marea întuneric intelectual ce domnește încă în toată țara.

Nu mai lenea și neputința pot fi cauzele refuzului de a împrăștiia ceva din cunoștințele ce le-ai dobândit.

Victor Anestin

DIN „PIERDOTI IN INTONERIC“

O vrăbie perdută, rădăciță
Pe o căsuță albă se-ascăză
Un prunc abia născut plângea în
casă
Și vrăbia speriată atunci sbură.

Ajunsa 'ntr-o pădure înflorită,
Văzu un om pe iarba tolanit
Ce-i zise: „A mea-i pădurea“ Pă-
sărica
Zvârlindu-i două pene, a fugit.

Pe-o turlă de biserică, gălita
Numai în flori, o clipă poposi
Văzând că miriș, un prinț și o
marchiză
Plângeau amar, zbură și de aci.

Se-opri în zori, în vârful unui
munte
Pe-un biet bordei. În somn de vece
dormea

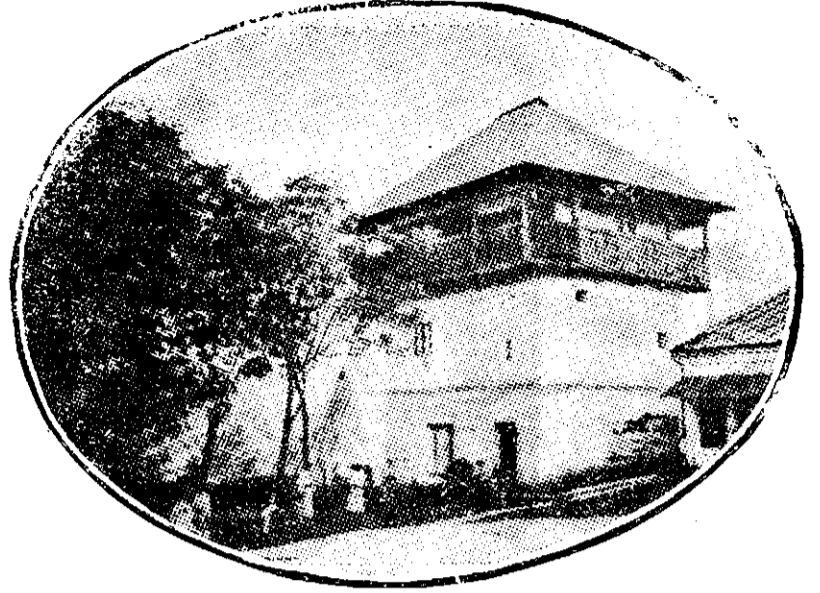
Năuntru o bătrână. Aci rămase
Zicând: Iată 'n sfârșit pe soțul
meu“.

A. Al. Codreanu

Vechea arhitectură românească

Casă țărănească din Pietrari (Vâlcea)

Culă. Cernătești (Dolj)

FILOSOFIA d-lui A. D. XENOPOL

de TIB. R. CONSTANT

Recepțiunea unui nou membru în Academia Franceză este un eveniment cultural mondial. Pentru noi, Români, primirea recentă a d-lui A. D. Xenopol, prezintă însă și un interes național, căci unul dintre cele mai înalte așezăminte culturale ale lumii a chemat în sanul său un concetățean al nostru.

Presa întreagă s'a ocupat de acest eveniment, și în deseori presa românească.

Sărbătoritul însă, deși faptul pare curios, este mai bine cunoscut în străinătate decât în patria sa țară; căci dacă numele și faima sa sunt populare, ideile sale nu sunt aproape de fel cunoscute la noi.

Toți repetă unii după alții, ca pagagalii, că noul academician este un mare savant și un filosof adânc. Dar aproape nimeni la noi nu știe cari sunt operele, conținutul lor, în ce consistă originalitatea și valoarea lor. Trece peste faptul că unii (foarte puțini) critică în aceluși teorie d-lui Xenopol asupra Istoriei (opera sa capitală) fără să o cunoască și bineînțeles tocmai fiindcă nu o cunosc.

Unele ziare, crezând că aduc mare serviciu publicului, s'a mărginit să transcrie lista operilor d-lui Xenopol. Listă procurată poate chiar de autor; dar n'a arătat în ce consistă opera sa de căpetenie. Astfel că publicul, citind articolul cu lista, a rămas tot așa de străin de ceea ce admira ca și autorul articolului cu pricina.

Dar publicul nu trebuie să fie așa de pretențios față de unii oameni, care pot avea toată bunăvoința să-l instruiască, dar cari ei însăși ne spun implicit că au nevoie de școală.

As-tăzi îndrăznesc să fac cunoscută marcul public, în câteva rânduri, opera filozofică a d-lui A. D. Xenopol. Încurajat de profata ce d-sa a scris lucrării mele „Știința Istoriei după A. D. Xenopol” și în care spune: „M'am încurat când l-am citit manuscrisul de a vedea cât de bine a pătruns d-l Constant pretutindeni gândirea mea, care atinge adeseori probleme foarte aspre ale cugetării omenești”.

D-l Xenopol este nu numai un savant istoric, istoric savant mai avem, dar și un adânc cugetător. As-tăzi un filosof trebuie să fie și savant, și încă savant enciclopedic. Înainte de 1898 data apariției operei sale *Principiile Fundamentale ale Istoriei*, d-sa era cunoscut ca savant; de la această dată se face cunoscut ca filosof. Franța l'a apreciat întâi, apoi celelalte țări civili-

zate, în fine, prin imitație, și România.

Originalitatea filosofiei sale consistă în baza științifică ce d-sa se încearcă că dea istoriei, cunoașterii trecutului. Este Istoria o știință? S'a întrebat filosofii, cum s'a întrebat cu privire la Drept, Sociologie, etc. Cari sunt principiile ei fundamentale?

Spre a răspunde, autorul deosebindu-se prin aceasta de ceilalți. Împarte științele, cunoștințele noastre sistematizate despre natură, în două, după natura fenomenelor ce studiază. Primele se ocupă cu fenomenele, cu întâmplările cari se petrec totdeauna la fel, cari se repetă. Ex. căderea pe pământ a corpurilor mai grele decât aerul, atracțiunea planetară, sau lupta animalelor și a oamenilor pentru existență etc. Ele se mai numesc științe teoretice, sau științe de legi, sau științe proprii zise. Celelalte se ocupă de fenomenele cari nu se întâmplă decât o singură dată. Ex. căderea Imperiului Roman, Revoluția Franceză, Unirea Principatelor Române, etc., sau trecerea globului pământesc prin cele trei faze gazoasă, lichidă și solidă și apoi prin cunoscutele ere geologice, etc.

Aceste fenomene, prin deosebire de cele cari se repetă, se succed în decursul vremii unele după altele, formând seriile istorice, cari fac obiectul studiilor istorice, a istoriei, când fenomenele s'a întâmplat în societățile omenești.

Totuși, în natură nu sunt două categorii de fenomene absolut deosebite. Propriu zis nu există decât o singură categorie, aceea a fenomenelor cari se repetă totdeauna și peste tot locul la fel; dar dintre acestea unele se desprind în decursul existenței, altoindu-se pe celelalte și formând chiar un tot de sine stătător, sunt fenomenele de succesiune, sunt faptele istorice.

De pildă în societățile omenești, cea mai mare parte din acțiunile noastre se pierd; sunt însă unele cari, deși isvorăsc adesea din acestea, totuși au o soartă mai nobilă, rămân spre a condiționa la rândul lor progresul, sunt fenomenele istorice.

Natura există și se prefăce în același timp sub impulsivitatea a două categorii de forțe: una care imprimă fenomenelor o mișcare de repetițiune, alta care face să se transforme o parte din ele; să evolueze, să progreseze. Natura ce observăm astăzi este rezultatul unor lungi și numeroase serii de prefaceri. Cunoas-

terea prefacerilor societăților omenești în decursul vremii formează obiectul istoriei proprii zise.

Ceea ce interesează în istorie este cauza și efectul unui fenomen. De ce s'a întâmplat cutare eveniment, și urmările lui.

În celelalte științe, ceea ce interesează în primul rând este modul de manifestare al fenomenelor; cum se întâmplă ele de obicei, legile acestor fenomene. Așa legea căderii corpurilor, care arată că viteza lor crește proporțional cu pătratul timpului parcurs, este o lege științifică prin excelență. Ea interesează în primul rând pe omul de știință. Neapărat câteodată spiritul omenească vrea să știe și de ce fenomenele se întâmplă într'un anumit fel, vrea să aibă și explicarea fenomenului. Dar acest lucru nu-i neapărat necesar. Explicarea vine în urmă. Legea cauzală se descoperă în urma legii de manifestare. Așa întâi Kepler a formulat legile mișcării planetelor, după cari ele se mișcă, și numai în urmă a venit Newton, care a arătat de ce ele se mișcă astfel, explicând aceste mișcări și formulând legea gravitațiunii: corpurile se atrag în proporție directă cu masele și în proporție inversă cu pătratul distanței.

Legea din științele proprii zise corespunde seriei istorice. Prin ajutorul acestora ne explicăm trecutul. Căci istoria nu are de obiect numai cunoașterea faptelor din trecut, ci și legătura dintre ele, explicarea lor.

Aceste serii însă nu sunt decât încorporarea forțelor de dezvoltare cari dau naștere repetițiunii aceluiași procedee, puse în acțiune de succesiune, pentru realizarea evoluțiunii. Aceste repetițiuni singure sunt susceptibile de a face obiectul legilor istorice. În acest caz ele trebuie studiate în ele însele și fără legătură cu faptele. Dar caracteristica istoriei este seria. Sub raportul puterii de generalizare ea se echivalează cu legea din științele proprii zise; căci dacă seria reproduce dezvoltarea unei succesiuni, legea reproduce modul de manifestare al unei repetițiuni.

Este adevărat că adevărurile istorice nu sunt încă sistematizate științificeste. Aceasta fiindcă nici logica deductivă a lui Aristot nici cea inductivă a lui Bacon, pe cari s'a ridicat edificiul științific actual nu sunt îndestulătoare. Istoria are nevoie de o logică nouă care să se bazeze nu pe repetițiunea ci pe succesiunea fenomenelor. Ea este în așteptarea unui nou Aristot sau Bacon.

D-l Xenopol arată bazele pe cari s'ar putea clădi logica istoriei.

Spațiul nu ne îngăduie însă dezvoltări urca mari; de aceea ne permi-

tem să trimitem pe cititor la studiul nostru de mai sus.

Spre a termina acest rezumat, fatalmente incomplet, vom adăoga că teoria d-lui Xenopol face obiectul preocupărilor întregii lumi filozofice și nu-i surprinzător ca pe calea deschisă de marele cugetător să nu întâlnim adevăruri cari să revoluționeze știința.

Epigrame

Lui Victor Eftimiu

„Scriu pentru galerie, unde sunt oameni tineri cari ascultă ce spun actorii; nu scriu pentru statură unde sunt măști bătrâni cari se uită la picioarele actrițelor...”

Victor Eftimiu

O sinceră prietenie

Am pentru d. că nu-i bunul,
Dar nu-l văzut la galerie.

Ci-n stat.

A apărut „Statu” de M. Codreanu

El face „Statu” câte vrei,
Dar a ținut în totdeauna
Să aibă printre cântăreți

Una.

Proprietarul unui magazin de mobilă

Dormitoare-n roș și-n verde,
Lămpi, birouri, canapele;
Iar nevastă-sa se pierde
Printre „mobile de piatră”

Const. Răuleț.

Vocea Destinului

Sais-tu qui je suis?
Guy de Maupassant

Proteu, cu mii de ochi și brațe,
Născut din razele solare,
Eu rege sunt a tot și toate
Din vremi de cinci ori milenare.

În fața mea se 'nchină cerul,
Chiar mândrul scave — tatăl meu —
Natură 'ntreagă mi se pleacă
Și-n plinul tot, sunt rege eu...

Eu sunt Lumina, sunt Speranța,
Sunt Desnădejde, Intunerce;
Sunt tot ce vreau și-așa cum vreau
În mreața mea cu lotul ferec.

Prefac cum vreau tot universul,
Căci eu sunt regele naturii,
Și 'n jur arunc după-al meu plac
Sămânța Binelui și-a Urii.

E. Staub

**NOILE ȘI
VALOROASELE**

MARI PREMII

ce acordă
Ziarul „UNIVERSUL“

cu începere de la 1 Iunie, tuturor abonaților săi, pentru tragerea din luna Noembrie 1914

Lei **5.000** **Lei**
IN BONURI COMUNALE 4% **CU CUPONUL DE NOEMBRIE 1915**

Una PIANINA din renumita fabrică **HOFF & Co.** din lemn de palisandru cu placa de metal cu ardere încrustate, cu exterior foarte elegant, o podobă pentru cel mai luxos salon, furnizat de magazinul de muzică **Jean Feder**, furnizorul Curții Regale, București, Victoriei 54

Un elegant DORMITOR de bronz

de mare valoare, al 12-lea dormitor furnizat pentru premiile noastre, de cel mai recomandabil depozit de mobile de fier și bronz furnizorul „UNIVERSULUI“ „INDUSTRIA METALICA MARCU“, Bulevardul Elisabeta No. 8, București

UN ELEGANT PAT PENTRU COPIL | **JUMATATE GARNITURA MOBILA**

cu împletitură de sârmă și somieră, cumpărat tot dela „INDUSTRIA METALICA MARCU“

de bambu, pentru salon, compusă din: 1 canapea, 2 fotolii și 4 scaune elegant tapisate

Un elegant birou de stejar pentru damă .: O oglindă venețiană de cristal
Una elegantă etajeră de bambu .: Un cuier de bambu cu oglindă de cristal pentru antreu

Toate acestea cumpărate dela marele magazin de mobilat **MARCO DATTELKREMER**, strada Carol No. 62, București

Un Dormitor de lemn fin

construit în marea fabrică de Mobile de lemn **MARIN V. GANEA**, șoseaua Mihai-Bravul No. 37 și strada Șerbănică No. 10.—
Sucursala: Calea Victoriei No. 107.

UNA GARNITURA DE MOBILA de trestie de mare, compusă din 1 canapea, 2 fotolii, 4 scaune și 1 masă, cumpărate dela fabrica de cșuri și mobile de trestie D. S. Litmann, str. Lipscași 5.

UNA GARNITURA COMPLECTA DE BAIE compusă din baie de cop din fontă în interior, fin emailat cu email de porcelan, exteriorul vopsit cu email-lak având prea plin și ventil de scurgere cu lant nikelat, pe 4 picioare de fontă, calitatea superioară. Soba cilindrică din aramă dublu cilindru, adică în interior cât și exterior din aramă, având o baterie de robinete nichelate, pentru apă rece și caldă, braț de duș cu sită, postament (focar) și coroana superioară din fontă ornamentată și bronzată, de la stabilimentul de instalațiuni sanitare și tehnice Teirich et Cie S-sor C. Veinlich.

UNA CASETA ELEGANTA conținând un serviciu de masă compus din 12 linguri, 12 furculițe și 12 cuțițe de metal alb fin argintate, modelul cel mai noi.

UNA CUTIE CU 12 LINGURITE DE DULCEAȚA, de metal alb argintat.

UNA FRUCTIERA de metal alb, fin argintată, jos cu 2 despărțituri pentru prăjituri și sus cu un vas de cristal pentru fructe.

UN SERVICIU DE OUA pentru 6 persoane, compus din 6 ouare cu lingurițele lor fixate pe un suport frumos, toate de alpaca fin argintat.

UNA CARAFA DE APA de cristal cu montură elegantă, de metal frumos argintat.

UN SUPORT DE ALPACA ARGINTAT, cu 12 cuțițe fine cu mânerul de fildeș, pentru fructe.

Toate aceste obiecte ne-au fost furnizate de marele magazin de: Bijuterii, Ceasornice și Argintărie, en-gros și en-detail: **FRATII ROLLER**, București, str. Carol 50, Etaj.

UNA FRUCTIERA cu 2 etaje de argint de China aurit.

UNA FRUCTIERA cu 4 picioare de argint de China aurit.

UN SERVICIU pentru bomboane cu 3 etajere de argint de China.

UNA TAVIȚA pentru cărți de vizită cu o figură alegorică, de argint de China aurit.

UN CEASORNIC pentru birou care se întoarce la 8 zile, pe un pedestal de marmoră, cumpărate de la marele mag. de bijuterie și ceasornicărie Schmid și Stratulat, Victoriei 53.

UNA PENDULA DE PERETE frumos sculptată, întorcându-se la 15 zile.

UN CEASORNIC DE CONSOALA din lemn de stejar, formă modernă, cu sunetul Gong, întorcându-se la 15 zile.

UN CEASORNIC DE MASA de stejar frumos ornat.

UNA BRĂȚARA CU CEAS, argint fin, formă modernă.

Cumpărate de la cunoscutul magazin de încredere, Ceasornicăria Coltei, strada Coltei 31.

UNA BICICLETA ELEGANTA «SPORT» cu roata liberă și frână automată prin contrapedalare.

UNA PUȘCA de vânătoare cu două țevi, țevile de oțel, «Bayard», din renumita fabrică de arme «Pieper-Bayard». Această armă are 4 zăvoare de siguranță, țeava stângă choke-bore și poate întrebuița atât pulberea neagră, cât și pulberea fără fum.

UNA CARABINA semi-automată de mare precizie «Pieper» cu tirul garantat precis.

UN REVOLVER AUTOMAT

Cumpărate de la marele magazin de arme și biciclete B. D. Zismann, furnizorul Curții Regale, calea Victoriei 44, București

==== Afară de acestea, toți abonații mai primesc **Editura Ziarului „Universul“** tipărite anume pentru abonați. =====

Notati bine dând aceste mari premii de valoare, abonamentele sunt reduse la 18 lei pe an; 9.15 pe 6 luni; 4.65 pe 3 luni.

Pentru concurența la premiile de mai sus, abonații pe un an primesc 30 bonuri, cei pe 6 luni 15 și cei pe 3 luni 5 bonuri. Abonații pe un an participă la două trageri, deci după prima tragere vor primi încă 30 bonuri pentru tragerea următoare. | Administrația „Universului“ nu întrebuițează încasatori. Plata abonamentelor se face direct la casa administrației ziarului, prin mandat poștal sau în persoană.